

CIROK SZABÓ ISTVÁN

Amíg keresem

Álmomban két hatalmas dán dog
vezetett át egy réten,
úgy lépkedtek a magas fűben, mintha
keresnének valamit, hegyezték a fülüket,
aztán én is meghallottam,
valami nyüszített a rét másik végében,
már nem lépkedtek, hanem futottak a dán
dogok, én pedig utánuk, és ahogy
közeledtünk, egyre hangosabb volt,
mi nyüszíthet ott a fűben,
mit kerestetek, dán dogok, egy ideje én is
keresek valamit, mutassátok meg nekem is,
már közel voltunk, láttam, hogy érzik a szagot,
már csak pár lépésre voltunk, amikor
elfutottak egy távolabbi ugatás felé.

Azóta kutyaviadalokat nézek éjjelente,
reggelig irigykedem a kutyák sebeire,
a legerősebbre állítom be a laptopom fényét,
olyankor vörösen
ragyog a szobám a sebektől, igazi harcban
szerzett sebek, milyen lehet gyűjteni őket,
birtokolni egyáltalán,
hetek óta kutyaviadalokat nézek éjjelente,
rengeteget letöltöttem,
hetek óta nem kapcsoltam ki a laptopom,
lassul már, gyorsan melegszik, miután
lecsukom, még vagy fél percig nem áll le
a videó, csak a nyüszítés a csukott laptopomból,

de reggelente dolgom van, elhagyom
a szobám, mielőtt elaludnék, elindulok én is
keresni, és aztán egész nap keresem,
ahogy ma is valakit,

kinek mondhatnám el, hogy kutyaviadalokat
nézek éjjelente, mert nem kockáztathatom meg az alvást,
hogy cserben hagytak a dán dogok azon a mezőn,
és minden nap elképzelem,
hogy elmesélem valakinek, és amikor este hazaérek,
visszafelé játszom le a videót, mégsem fog
gyógyulásnak tűnni, nem tűnik majd úgy,
hogy a kutyák lenyalják egymásról a sebeket,
és a nyüszítés visszafelé lejátszva is nyüszítés,
és valamikor az éjszaka közepén
lecsukom a laptopom,
magamhoz ölelem, meleg lesz, mint egy
kölyökkutya, és addig szorítom, amíg nyüszít.

